

Мертвий кінь

Яків Савченко

...О, кінь страшний і мрець із ночі,
З країв прокляття, із пустинь.
Несеться кінь, а мрець регоче...
В сідлі – кістяк. І мертвий кінь.

І хтось із тьми коня лякає,
І жах пустинь за ним летить,
І кінь розгону не спиняє,
І мрець безумно реготить.

Глухе мовчання їх проводить,
У тьму, в бездонності страшні.
І пісню мрець якусь заводить,
Сміється, плаче на коні.

І тільки серце марить схоче,
І тільки серце стане снить, —
Зів'ється кінь, як змій, із ночі —
І чути сміх і стук копит.

Але душа не спить, нудьгує,
І тужить – тужить без кінця.
І ледве сміх із ночі вчує —
Тремтить і жде нащось мерця.

І кожну ніч кістяк сміється,
Летить, як вихор, мертвий кінь.
І мрець з конем у ніч несеться
З країв прокляття, із пустинь.